

[Josiasen.]

i visse Tilfælde kan man gaa op til 600 Kr. Laanene er rente- og afdragsfri i 2 Aar; først efter 2 Aars Forløb skal man begynde at afdrage, og Renten er kun $4\frac{1}{2}$ pCt. Laantagerne skal heller ikke i Henhold til Lovforslaget stille noget Pant, hvilket er en Fordel; der skal kun udstedes almindeligt Gældsbrief, en Forpligtelse til at tilbagebetale Pengene, men det er jo ikke det samme som at fremskaffe Pant, hvad der i mange Tilfælde kan volde Vanskeligheder. Lovforslaget indeholder i det hele taget ikke særlig stramme Betingelser.

Det ærede 2det tingvalgte Medlem udtalte en Beklagelse over, at man ikke kunde imødekomme det Ønske, som Venstre havde fremsat i det andet høje Ting om at understøtte de saakaldte — og han fremhævede Ordet: saakaldte — Partsfiskere. Jeg forstaar, at man for overhovedet at kunne være Partsfisker maa have Andel i Baaden, i Redskaberne. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men det er vist en ny Praksis, man er kommet ind paa, for taler man med Fiskere i Almindelighed, faar man Indtryk af, at de er indforstaaet med, at man for overhovedet at have Part i en Baad eller i Redskaber maa have indskudt et Beløb. Det er den Opfattelse, der almindeligt gøres gældende ude blandt Fiskerne, og det er den rigtige. Hvis ikke noget saadant er Tilfældet, saa maa man betragte de Mennesker, der er beskæftiget ved Fiskeri, som almindelige Lønarbejdere, og vi har flere Love til Støtte for Lønarbejdere indenfor Fiskeriet saavel som for andre Lønarbejdere; der er Hjælpekasseloven og Loven om Vinterhjælp i Forbindelse med Kødordningen, og disse Love bliver jo anvendt i Praksis ude i Kommunerne. I den Kommune, som jeg tilhører, har vi Lov til i Henhold til Loven om Vinterhjælp at yde gennemsnitlig 85 Kr. pr. Individ, ja, vi har Lov til at gaa op til over 100 Kr.; vi kan ogsaa gaa længere ned, men vi har i mange Tilfælde ydet op til 100 Kr. Her kommer Fiskerne i Betragtning, lige saavel som de gør det ved Kødordningen. I den Kommune, som det ærede Medlem er fra, ved jeg, at 55 Fiskere har henvendt sig til Sogneraadet og oppebaaret Hjælp, varierende fra 25 til 74 Kr. Gennemsnitsbeløbet for Landkommuner er jo 50 Kr. Det viser sig altsaa, at Kommunerne under

Forudsætning af, at de har Forstaaelse af Fiskernes Kaar, kan træde hjælpende til. Jeg er godt vidende om, at der er Landkommuner, som har Vanskelighed ved at faa Loven ført ud i Livet paa human Maade overfor vanskeligt stillede, hvad enten det er arbejdsløse Fiskere eller arbejdsløse Arbejdere, men det er ikke Lovens Fejl. Her gælder det om, at man indvirker paa Kommunalbestyrelserne, saa at de indser Nødvendigheden af at bringe Loven om Vinterhjælp og Kødordningen ud i Livet til Fordel for dem, den tager Sigte paa.

Med Henblik paa Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Lov skulde have taget Sigte paa Færøerne, synes jeg, den højtærede Minister har fuldkommen Ret i den Betragtning, der blev gjort gældende under Forhandlingerne i det andet høje Ting. Man har aldrig afslaaet et berettiget Ønske fra Færøernes Side, naar de har henvendt sig til Regeringen, aldrig, men man ønsker, at før man overhovedet gaar med til at bevilge noget, maa Færøernes Lagting og de interesserede Parter deroppe udtale sig, saaledes som de har Lov til det paa alle Omraader, vedrørende deres Ønsker og Krav. Det er derfor ganske naturligt, at denne Lov ikke skal omfatte Færøerne. Hvis man deroppefra fremsætter Krav om noget lignende, har jeg den Tiltro til den højtærede Minister, at han vil tage paa det med fuld Forstaaelse af det betrængte Fiskerierhvervs Stilling paa disse Øer.

Jeg havde egentlig ventet, at dette Lovforslag havde kunnet gaa gennem Landstinget uden Nedsættelse af Udvalg, i Betragtning af, at det ikke gælder om at forhale Sagen, men det gælder efter mine Begreber om at forcere Sagen, saa den kan blive ført ud i Livet hurtigst muligt til Fordel for dem, hvem Loven tilsigter at hjælpe. Forhaabentlig er det ikke ensbetydende med en Forhaling af Sagen, at man nedsætter et Udvalg; jeg har den Tiltro ogsaa til det ærede 2det tingvalgte Medlem, at det vil være ham magtpaaliggende at faa Loven ført ud i Livet saa hurtigt som muligt, men, som sagt, jeg havde ønsket, at man her i Tinget uden videre kunde have tiltraadt Forslaget. Der blev i det andet høje Ting fremsat en Slags — ja, Trusel kan man maaske ikke kalde det, men der fremkom i hvert Fald en noget usædvanlig Udtalelse om, at nu